Srijeda, 19.12.2012.g.

Ovih dana me Gospodin želi naučiti što znači, u današnje vrijeme, ona

Njegova rečenica apostolima od prije 2000 godina:

"MILOSRĐE MI JE MILO A NE ŽRTVA."

Nisam baš sto posto siguran da li sam sve dobro shvatio, pa mi je u

svemu tome pomogao jedan članak iz knjige koju sam pročitao ovih

dana, SKRIVENO DIJETE MEĐUGORJA.

Od kada sam doživio obraćenje, KADA JE GOSPODIN NA VELIKA

VRATA UŠAO U MOJ ŽIVOT, počeo sam mijenjati sebe i svoj način

ponašanja.

ALI, TOLIKO JE TOGA BILO ZA

PROMIJENITI DA NISAM ZNAO OD

KUDA BIH POČEO!

A UPRAVO JE TO S GOSPODINOM

NAJLJEPŠE! NAŠE JE SAMO DA

DONESEMO SVOJU ČVRSTU ODLUKU DA

ĆEMO NEŠTO UČINITI A OSTALO ĆE

UČINITI GOSPODIN, KAKO GOD SE U

POČETKU NAMA ČINI DA JE TO

NEMOGUĆE ILI TEŠKO IZVEDIVO.

Tako sam u nekom trenutku odlučio da više jednostavno ne želim u

svojem životu, bilo privatnom bilo poslovnom, UPOTREBLJAVATI LAŽ,

KRAĐU, ŽIVOT PROTIV BOŽJIH ZAPOVIJEDI.

NITI U JEDNOM TRENUTKU NITI U JEDNOM SLUČAJU!

DA, TEŠKO JE TO, "PADNEM" TU I TAMO. NESVJESNO, ILI ME

ZLI IZIGRA, NE PRIMIJETIM KAKO ME LUKAVO DOVEDE DO

TOGA DA "PADNEM".

JER POSTOJE NA TISUĆE I TISUĆE NAČINA KAKO KRASTI I

LAGATI.

NO, SVE TE NAČINE SAM DO SADA JA UVIJEK PREPOZNAO PA

SAM IH, ILI IZBJEGAO I ZAOBIŠAO, ILI SAM "PAO" PA SAM

OTIŠAO NA ISPOVIJED I ČVRSTO ODLUČIO DA TAKO VIŠE

NEĆU "PASTI".

Zbog toga si i ne mogu naći posla jer onako sam prije radio, više ne

želim, a u ostalom mi Gospodin još uvijek nije dao šansu.

DA GA PROSLAVIM I U POSLU!

No, "naletio" sam i na neke slučajeve koji su mi velike kušnje.

KADA BI TREBAO I MOGAO POMOĆI

NEKIM LJUDIMA U VELIKIM

POTREBAMA, TO SAM I PRIJE RADIO

NA SLIČNE NAČINE, ALI BIH ONDA

MORAO "ZAOBIĆI" NEKI PROPIS ILI

ZAKON, ODNOSNO, KAKO BI MI

HRVATI REKLI, "SNAŠAO BI SE,

ISKORISTIO PRILIKU".

"SNALAŽENJE, ISKORIŠTENJE PRILIKA I

VEZA" VIŠE NISU DIO MOJEG ŽIVOTA I

NE ŽELIM DA BUDU JER SE TIME LAŽE

I KRADE. NA RAZNE NAČINE.

ALI POTREBE TIH DRAGIH LJUDI I DALJE POSTOJE.

A JA SE ŽELIM DRŽATI BOŽJIH ZAPOVIJEDI KOJE SU MI

DONIJELE MIR.

I SADA, KADA BIH TREBAO "SE MALO SNAĆI", KAKO BI

POMOGAO DRAGIM LJUDIMA OKO SEBE U VELIKIM POTREBAMA,

JA SAM ODLUČIO DA TO NEĆU UČINITI.

ŽELIO SAM IM POMOĆI ALI NE NA TAJ NAČIN. A DRUGAČIJE

IM NISAM MOGAO POMOĆI.

I NISAM RADI TOGA OSJEĆAO NEMIR.

ALI SAM OSJEĆAO VELIKU TUGU I ŽALOST U SRCU I DUŠI

KADA SAM IH VIDIO KAKO SU ONI TUŽNI I ŽALOSNI JER SU

OČEKIVALI DA ĆE SE RIJEŠITI NJIHOVI, ČAK BI MOGAO REĆI I

EGZISTENCIJALNI PROBLEMI.

NO, JA SAM SE ODLUČIO TOGA

DRŽATI. VIŠE TO NE ŽELIM, BEZ

OBZIRA DA LI ĆE NEKIMA DRUGIMA

BITI TEŠKO. JER ŠTO JE NEPOŠTENO

STEČENO ILI UČINJENO, NE MOŽE

IMATI DOBRE PLODOVE.

DA, živio sam u takvom uvjerenju sve do trenutka kada nisam pročitao

članak iz knjige SKRIVENO DIJETE MEĐUGORJA, **"KOZE BEZ**

GRANICA".

O, KAKO SAM PLAKAO! (i sad mi idu

suze)

GOSPODIN MI JE POKAZAO NOVU DIMENZIJU SVOJEG NAUKA

NA ZEMLJI. NOVU DIMENZIJU VJERE I DUHOVNOSTI U KOJOJ

ME ON HOĆE VIDJETI.

POUČIO ME JE DA MU JE MILIJE

MILOSRĐE ZA POTREBITE NEGO

POŠTIVANJE LJUDSKIH ZAKONA I

UVRIJEŽENIH NAČINA PONAŠANJA!

EVO TOGA ČLANKA. I KAKO JE NA KRAJU TOG ČLANKA DRAGA

SESTRA EMMANUEL, KOJA JE NAPISALA ČLANAK I KNJIGU,

OPISALA SVOJA RAZMIŠLJANJA I OSJEĆAJE, TAKO SAM SE DO

OVOG ČLANKA I JA OSJEĆAO.

"Gospa žarko ljubi malene pastire, a tu ljubav nikad nije tajila,

pogotovo ako uzmemo u obzir broj pastira kojima se tijekom

povijesti ukazala.

Za vrijeme popisa cara Augustina, kada je Isus rođen u

Betlehemu u Judeji, najprezreniji sloj židovskog stanovništva

predstavljali su pastiri koji su spavali u polju. Bog je zaista

odabrao najmanje od najmanjih da budu svjedoci rođenja

Njegovog Sina. Ljudi bi vjerojatno odabrali ugledne osobe iz

Betlehema, osobe koje svi poštuju. O, čudesnog li misterija

slobode Božje!

Zašto pastiri? Čini mi se da su se, među mnogim darovima koje

posjeduju, isticali u življenju onih misterioznih naputaka koje je

Krist dao svojim apostolima dok ih je slao u misiju: "Budite

dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!" (Mt 10,16).

Kako bi zaštitili živote ovaca, a time i hranu ljudima, provodili

su duge sate danju i noću u "školi prirode". Njihove duše bile su

opremljene posebnim antenama, sposobnim uhvatiti najtajnije

poruke od Stvoritelja. Pastir je bio čovjek života, onaj koji

preživljava, čovjek izbavljenja u trenutku kad planovi ostalih,

koliko god bili razrađeni, ne uspijevaju.

1993. godine bjesnio je rat u Bosni i Hercegovini. Cijela sela

patila su od gladi, a bombardiranja su slijedila jedna za drugim.

srbi su pregazili cijelo područje pokraj Konjica, spaljujući kuće i

ubijajući sve životinje. Ljudi iz Sjedinjenih Američkih Država,

koji su odlazili na hodočašća u Međugorje, čuli su da djeca na

tom području nemaju mlijeka. Zato su odlučili povećati broj

domaćih životinja u tom području. Nudili su velike iznose novaca

za otkup koza. Ali, gdje bi netko mogao naći i tri koze u zemlji

opustošenoj vatrom i krvlju?

Susjedna Hrvatska mogla je dostaviti koze po skromnoj cijeni

od 160 dolara (800 kuna) po kozi! Lokalni Amerikanci, radujući

se kupnji koza, iznajmili su kamione za prijevoz životinja,

pedeset koza po kamionu. Stotine koza trebalo je raspršiti u

nekoliko sela u Bosni i Hercegovini. Ali, naravno, morala je

postojati neka "kvaka" - vuk je čekao koze.

Između Hrvatske i Bosne i Hercegovine mora se proći carinska

kontrola i tu je zaustavljen prvi kamion. Carinici nisu htjeli

pustiti kamion ako se za životinje ne plati carina. No, carina bi

povećala cijenu koza skoro dva puta.

Zar bi Gospodin dopustio da siromašni seljaci u Bosni i

Hercegovini ostanu bez svoje polovice koza?

Pastir, koji je stajao u blizini, čuo je što se događalo. I on sam

je bio iz Hercegovine. Nakon što je propatio teškoće života u

tom neplodnom području uz granicu… (moje suze..., NE BIH

REKAO DA TO NIJE BIO ANĐEO GOSPODNJI, tako ja vidim

Gospodina na djelu i u svakidašnjem životu***)… više nije bio***

nedužni dvadesetogodišnjak. Nasmiješio se. Čak i prije nego

je znak za uzbunu mogao stići do SAD-a, (ljudima koju dali

sredstva za kupnju koza), uzrokujući tjeskobu i zbunjenost,

pastir je precizno procijenio situaciju i bez fanfara ponudio

pomoć. Pokazao je vozačima da se okrenu i da ga prate uz

uzak, opasan put. Pogled je bio veličanstven. Divlja brda su

pokazivala svoje golo kamenje i grmlje i nagovještavala

tajanstvena skrovišta.

Ova „zemlja" je bila raj za koze. Pastir se smješkao. Savršeno

miran, imao je svoj plan. Obavijestio je Amerikance da će otići

naprijed i da će se smjestiti na brdu nasuprot njima. Čim ga vide

na brdu, trebaju samo otvoriti vrata kamiona.

Tada su naši prijatelji, proizvod najboljih američkih sveučilišta,

vidjeli prizor svoga života. Izdaleka, pastir je počeo zviždati, a

koze su u savršenom skladu iskakale iz kamiona, pet po pet, i

žurile k njemu, prelazeći u Hercegovinu!

Očito je da su granice za ljude a ne za koze.

Tog je dana u selima bilo slavlje. Stigle su koze! Moći će

preživjeti, djeca će imati mlijeka.

(E sada dolazi onaj dio članka GDJE SAM PLAKAO KAO KIŠA, VIDIO

SEBE U RAZMIŠLJANJIMA SESTRE EMMANUEL.

Jer mi je već sredinom članka došla nelagoda, ONA FARIZEJSKA, pa

kako to sada sestra tu piše kada su oni prevarili carinu i državu,

prošvercali su koze svojim snalaženjem, ali su ipak prevarili carinu, nije

to onda po Božjem, po Njegovim zapovijedima.) ***Članak ide dalje:***

MILOSRĐE MI JE MILO

Zbog ispraznih sam skrupula oklijevala ispričati gornju

anegdotu, ali skrupule nisu pobijedile!

Zapravo, sjećam se sličnog događaja. U subotnji dan, dok su

Isusovi učenici hodali po poljima, trgovali su plodove žita. Bili su

gladni!

Misija je kod Isusa na prvom mjestu: žar za duše nadilazi

potrebe trbuha. Jede se kad vrijeme dopušta, a kad vrijeme ne

dopušta, misija se nastavlja bez hrane. Ovaj put su imali priliku

"jesti u prolazu", ali bilo je zabranjeno žeti u subotu.

Farizeji, presretni što su mogli uhvatiti Isusa u ovoj točki

Zakona, predbacili su mu što je dopustio učenicima da prekrše

subotu.

KAKO JE DIVAN ISUS JER, baš kao i pastir naših koza, stavlja

stvari u pravu perspektivu, pred očima svih tih pravnih

stručnjaka koji su tako hendikepirani u svom srcu: "KAD BI

STE RAZUMJELI ŠTO ONO ZNAČI: MILOSRĐE MI JE MILO,

A NE ŽRTVA, NE BISTE OSUDILI OVE NEKRIVE. TA SIN

ČOVJEČJI JE GOSPODAR SUBOTE!" (Mt 12:1-8) (ili priča o

kralju Davidu koji je za svoje gladne trupe pribavio posvećeni

kruh koji su samo svećenici smjeli jesti (1 Sam 21,1-6) - priča

na koju je Isus upozorio farizeje (Mt 12, 3-4)

Hvala Bogu, zakon je napravljen radi čovjeka, a ne čovjek radi

zakona.

Zakon koji postoji u vrijeme rata i usred bombardiranja, zakon

je preživljavanja!"

Evo, to je taj članak koji mi je širom otvorio oči kako se u nekim

slučajevima i ja ponašam kao farizej.

Držim se nekih ljudskih zakona i propisa ne pomažući nekim ljudima oko

sebe koji imaju neke egzistencijalne potrebe koje bi im ja mogao riješiti

kada mi se malo "snašao"

KAKO SAM PLAKAO! OPET ME

GOSPODIN POUČIO!

Odmah sam otišao do jedne drage obitelji i rekao da ću im pomoći riješiti

problem koji ih jako tišti, a za koji sam im prije rekao da im ga ne mogu

riješiti jer više ne želim raditi onakve stvari kao prije.

Život ih baš ne mazi ali neka barem sada

ovako vide DA POSTOJI BOG O KOJEM

IM STALNO PRIČAM DA JE

PROMIJENIO MOJ ŽIVOT.

VJEROJATNO IH SVE MOJE RIJEČI

NEĆE BOLJE UVJERITI U SVE TO KAO

OVO ŠTO ĆU IM UČINITI.

"MILOSRĐE MI JE MILO, NE ŽRTVA."

O, HVALA TI LJUBLJENI ISUSE ŠTO SI

MI DAO ZA SPOZNATI SAMU JEDAN

MALI DJELIĆ TVOJEG MILOSRĐA KOJIM

SI OBDARIO NAS GRIJEŠNIKE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.